

2. Maxwellovo kyvadlo

Z nameraných charakteristických hodnôt Maxwellovho kyvadla a jeho pohybu určte moment zotrvačnosti zotrvačníka tohto kyvadla voči jeho rotačnej osi.

TEORETICKÝ ÚVOD

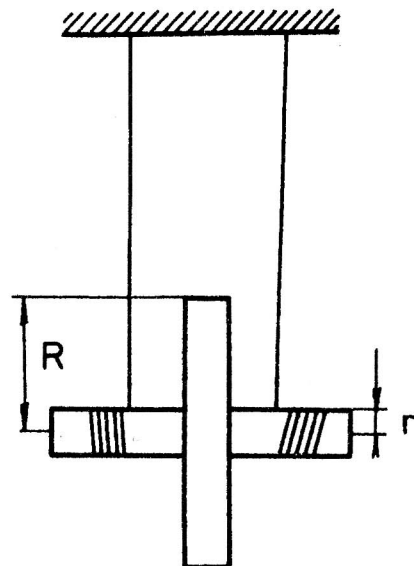
Ak tuhé teleso za účinku vonkajšej sily rotuje okolo okamžitej osi rotácie o , platí preň pohybová rovnica

$$\vec{M}_0 = I \vec{\epsilon} \quad (2.1)$$

kde I je moment zotrvačnosti telesa vzhľadom na os rotácie o , $\vec{\epsilon}$ je uhlové zrýchlenie telesa, \vec{M}_0 je moment vonkajších síl vzhľadom na os o .

Nech teleso má tvar homogénnej kruhovej dosky s polomerom R a je zavesené na dvoch rovnobežných vláknach navinutých na súosej valcovej tyčinke s polomerom r (obr.2.1). Hmotnosť tohto telesa (doska + tyčinka) je m .

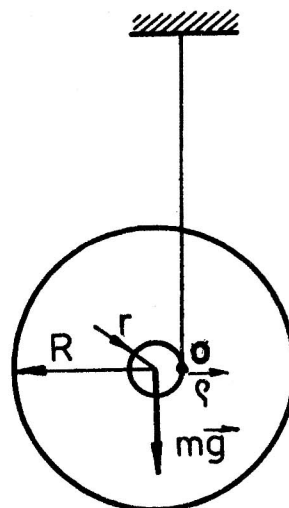
V tiažovom poli Zeme sa vlákna odvíjajú a teleso klesá zvisle nadol. Okamžitý pohyb telesa je jeho rotačný pohyb okolo osi o , ktorá je vodorovnou povrchovou priamkou

Obr. 2.1

Maxwellovo kyvadlo

valcovej tyčinky, na ktorej sú vlákna navinuté (obr. 2.2). Vonkajšou silou pôsobiacou na teleso je jeho tiaž mg , a tiež reakcie na sily, ktorými sú napínané závesné vlákna. Tieto reakcie však v pohybovej rovnici nemusíme uvažovať, pretože majú svoje pôsobiská na okamžitej osi rotácie telesa a v dôsledku toho sú ich momenty vzhľadom na túto os rovné nule.

Obr. 2.2.

Bočný pohľad na kyvadlo

Pri pohybe v prostredí, ktoré kladie pohybu odpor, musíme medzi vonkajšie sily uvažovať aj odporové sily.

Maxwellovo kyvadlo je vlastne zotrvačník opísaný vyššie a realizovaný v laboratóriu tak, že os zotrvačníka sa môže pohybovať vo zvislom vedení - drážke.

Po uvoľnení zotrvačníka z jeho zvýšenej polohy h_0 zotrvačník klesá, závesné nite sa odvíjajú a jeho polohová energia sa postupne mení na kinetickú. Pri prechode spodnou úvraťou nastáva okamžitá zmena smeru translačného pohybu zotrvačníka - nite sa odvinuli a v dôsledku rotačného pohybu zotrvačníka sa začnú na tyčinku navíjať. Zotrvačník však teraz nevystúpi do pôvodnej výšky h_0 , pretože počas jeho pohybu dochádza k energetickým stratám najmä trením a pri deformácii navíjajúcich, resp. odvíjajúcich sa nití. V prvom priblížení môžeme predpokladať, že energetické straty sú úmerné dráhe, ktorú zotrvačník prešiel.

Uvažujme, že zotrvačník po uvoľnení klesne o výšku h . Jeho polohová energia sa zmenšila o mgh , zväčšila sa kinetická energia zotrvačníka a energetické straty.

Platí:

$$\frac{1}{2} mv^2 + \frac{1}{2} I_0 \omega^2 + Fh = mgh \quad (2.2)$$

kde v a ω sú okamžité hodnoty rýchlosti ťažiska a uhlovej rýchlosti, I_0 je moment zotrvačnosti zotrvačníka vzhľadom na os rovnobežnú s okamžitou osou otáčania a prechádzajúcou ťažiskom, F je celková odporová sila pôsobiaca na pohybujúci sa zotrvačník.

Pri určovaní charakteristických veličín pohyb zotrvačníka (v , a , s , ...) môžeme vychádzať z rovnice (2.1) alebo (2.2). Rozhodli sme sa, že použijeme rovnicu (2.2). Jej úpravou dostaneme

$$\frac{1}{2} mv^2 + \frac{1}{2} I_0 \omega^2 = (mg - F)h$$

Platí

$$\omega = \frac{v}{r}$$

a teda

$$\left(m + \frac{I_0}{r^2}\right) v^2 = 2(mg - F)h$$

Derivovaním poslednej rovnice podľa času dostaneme

$$\left(m + \frac{I_0}{r^2}\right) 2v \frac{dv}{dt} = 2(mg - F) \frac{dh}{dt}$$

Ak dosadíme

$$\frac{dh}{dt} = v \quad \text{a} \quad \frac{dv}{dt} = a_k$$

kde a_k je zrýchlenie ťažiska pri klesaní, dostaneme

$$\left(m + \frac{I_0}{r^2}\right) a_k = mg - F$$

odkiaľ

$$a_k = \frac{r^2(mg - F)}{I_0 + mr^2} \quad (2.3)$$

Rovnaký výsledok dostaneme, ak vychádzame z pohybovej rovnice (2.1). Pri určení momentu vonkajších síl \vec{M}_0 musíme pochopiteľne, okrem momentu tiažovej sily vzhľadom na os o, počítať aj s momentom, ktorý vyvolá sila F. Vychádza

$$I \vec{\epsilon} = rmg \vec{\rho} - Fr \vec{\rho} = r(mg - F) \vec{\rho}$$

kde $\vec{\rho}$ je jednotkový vektor určujúci kladný smer rotačnej osi orientovaný pred nákresnú rovinu (obr. 2.2). Ďalší výpočet prenecháme čitateľovi.

Zo vzťahu (2.3) vyplýva, že zrýchlenie ťažiska za predpokladu nemennosti sily F je konštantné a za čas t_k zotrvačnik prejde pri klesaní dráhu

$$s = \frac{a_k t_k^2}{2} = \frac{(mg - F) r^2}{2(I_0 + mr^2)} t_k^2$$

odkiaľ

$$I_0 = \frac{(mg - F)r^2}{2} \frac{t_k^2}{s} - mr^2 \quad (2.4a)$$

Vyšetrovaním pohybu zotrvačnika pri jeho stúpaní by sme analogickým spôsobom našli vzťah

$$I_0 = \frac{(mg + F)r^2}{2} \frac{t_v^2}{s} - mr^2 \quad (2.4b)$$

kde t_v je čas potrebný na výstup zotrvačníka po dráhe s .

Po odmeraní všetkých potrebných hodnôt môžeme moment zotrvačnosti vypočítať zo vzťahov (2.4a) a (2.4b).

METÓDA MERANIA

Ak Maxwelllovo kyvadlo spustíme z výšky h_0 , začne klesať smerom nadol, dosiahne najnižšiu polohu h_z a znovu začne vystupovať nahor. V dôsledku energetických strát vystúpi postupne do výšok h_1, h_2, \dots, h_i . V prvom priblížení môžeme predpokladať, že energetické straty sú úmerné celkovej dráhe, ktorú zotrvačník prešiel. Ak sa zotrvačník pri svojom prvom stúpaní zastaví vo výške h_1 , platí

$$mg(h_0 - h_1) = F(s_0 + s_1) \quad (2.5)$$

kde

$$s_0 = h_0 - h_z, \quad s_1 = h_1 - h_z$$

a všeobecne

$$s_i = h_i - h_z$$

V zásade moment zotrvačnosti I_0 a silu F môžeme určiť zo vzťahov (2.4) a (2.5) pomocou nameraných charakteristických hodnôt prislúchajúcich jedinému cyklu klesanie - výstup.

Presnosť výsledku môžeme zvýšiť, ak zmeriame charakteristické hodnoty viacerých cyklov, napr. 10-tich. Pre každý pokles a výstup môžeme napísať rovnicu

$$mg(h_i - h_{i+1}) = F(s_i + s_{i+1})$$

teda celkom 10 rovníc.

Ich sčítaním a úpravou dostaneme

$$F = \frac{mg(h_0 - h_{10})}{s_0 + s_{10} + 2 \sum_{i=1}^9 s_i} \quad (2.6)$$

Podobne, vychádzajúc zo vzťahov (2.4a) a (2.4b) pre moment zotrvačnosti, dostaneme

$$I_0 = \frac{(mg - F)r^2}{20} \sum_{i=0}^9 \frac{t_{ki}^2}{s_i} - mr^2 \quad (2.7a)$$

pre klesanie zotrvačníka a

$$I_0 = \frac{(mg + F)r^2}{20} \sum_{i=1}^{10} \frac{t_{vi}^2}{s_i} - mr^2 \quad (2.7b)$$

pre výstup zotrvačníka.

OPIS APARATÚRY A POSTUP PRÁCE

Meranie robíme na Maxwellovom kyvadle zhotovenom podľa obr.2.1. Hmotnosť m zotrvačníka určíme vážením, priemer $2r$ tyčinky odmeriame mikrometrom 10-krát na rôznych miestach po oboch stranách zotrvačníka. Na zvislom dĺžkovom meradle určíme najnižšiu polohu (spodnú úvrať) h_z zotrvačníka. Navíjaním nití na osku zdvihneme zotrvačník do základnej výšky h_0 (pozor na vodorovnú polohu osky!). Po uvoľnení zotrvačník striedavo klesá k dolnej a stúpa k horným úvratiam. Na dĺžkovom meradle odčítame postupne výšky h_1, h_2, \dots, h_{10} desiatich horných úvratí (pozor na paralaxnú chybu pri odčítaní!).

Zotrvačník potom znovu zdvihneme do výšky h_0 a počas jeho pohybu meriame stopkami medzičasy $t_{h_1}, t_{h_2}, \dots, t_{h_{10}}$ pri prechode zotrvačníka hornými úvraťami. Analogicky potom meriame medzičasy $t_{z_0}, t_{z_1}, \dots, t_{z_9}$ pri prechode zotrvačníka spodnou úvraťou. Každé z týchto meraní opakujeme 3-krát, do výpočtov dosadíme aritmetické priemery nameraných hodnôt. Namerané hodnoty zapisujeme do tab. 2.1.

Z nameraných hodnôt určíme dráhy s_0, s_1, \dots, s_{10} medzi hornými a dolnými úvraťami zotrvačníka a časy $t_{k_0}, t_{k_1}, \dots, t_{k_9}$, resp. $t_{v_1}, t_{v_2}, \dots, t_{v_{10}}$ potrebné na klesnutie, resp. výstup zotrvačníka po týchto dráhach a zapíšeme do tab. 2.2.

Moment zotrvačnosti zotrvačníka vypočítame zo vzťahov (2.7a) a (2.7b), konštantu F zo vzťahu (2.6).

Tab. 2.1

$h_z =$

i	h_i (cm)				t_{hi} (s)				t_{zi} (s)			
				AP				AP				AP
0					0	0	0	0				
1												
2												
⋮												
10												

Tab. 2.2

i	0	1	2	...	10
s_i (cm)					
t_{ki} (s)					—
t_{vi} (s)	—				

OTÁZKY A PROBLÉMY

1. Odvoďte dôsledne vzťah (2.4b)!
2. Vyjadrite teoreticky pomer $s_i : s_{i+1}$! Overte na experimentálnych výsledkoch!
3. Aké podmienky by museli byť splnené, aby pohyb kyvadla bol periodický?
4. Ukážte, že dráha s_n je exponenciálnou funkciou poradového čísla n !
5. V percentách celkovej kinetickej energie zotrvačníka W_k vyjadrite jej časti pripadajúce na translačný pohyb a rotačný pohyb zotrvačníka okolo ťažiskovej osi (W_{k_t} , W_{k_r}) !